

- 1 (1888) **MIRCEA FLORIAN** - filosof român, a militat pentru o ontologie realistă, cerând filosofiei să pornească de la obiect, de la „dat”, ca știința, și nu de la subiect. A considerat lumea externă ca reală și independentă de conștiință. A elaborat studii erudite de istoria filosofiei universale.
- 2 (1770) **PASQUALE GALLUPPI** - gânditor italian, preocupat de problema cunoașterii umane. A întemeiat realitatea obiectivă pe mărturia conștiinței, care ne face conștienți atât de experiența noastră internă, cât și de cauzele externe cărora îi este datorată.
- 3 (1880) **OTTO WEININGER** - gânditor austriac, a încercat să susțină științific teoria că oamenii sunt un amestec de substanță masculină și feminină („Sex și Caracter”, 1903), teorie care a câștigat popularitate după sinuciderea sa la 23 de ani.
- 4 (1950) **HARVEY BROWN** - filosof englez, preocupat de filosofia fizicii, teoria relativității și filosofia spațiului și timpului.
- 5 (1588) **THOMAS HOBBS** - filosof englez, unul dintre fondatorii filosofiei politice moderne, cunoscut mai ales pentru „Leviathanul”, în care formulează o teorie influentă a contractului social. A contribuit la o serie diversificată de alte domenii, inclusiv etica.
- 6 (1867) **MAURICE DE WULF** - filosof tomist belgian, unul dintre pionierii istoriografiei filosofiei medievale.
- 7 (1836) **THOMAS HILL GREEN** - filosof idealist englez, influențat de istoricismul metafizic al lui Hegel. A fost unul dintre gânditorii din spatele filosofiei liberalismului social.
- 8 (1911) **EMIL CIORAN** - coleg cu Noica și Eliade, elev al lui Vianu și Nae Ionescu. A arătat înclinație spre agnosticism, apărându-i evidentă "inconveniența existenței". Cioran a părăsit devreme gândirea sistematică și speculațiile abstracte, pentru a se consacra unor cugetări profund personale. "N-am inventat nimic, am fost doar secretarul senzațiilor mele", va constata mai târziu.
- 9 (1928) **ERNST BEHLER** - gânditor german, ale cărui cercetări includ operele lui von Schlegel și Nietzsche, precum și Romanticismul timpuriu.
- 10 (1583) **HUGO GROTIUS** - umanist renascentist olandez, figură majoră a filosofiei, teoriei politice și dreptului în secolele XVI și XVII. A fost unul dintre primii care au definit în mod expres doctrina unei societăți internaționale, guvernată prin legi și acord reciproc între state.
- 11 (1937) **GUNNAR SKIRBEKK** - filosof norvegian, asistent al lui Marcuse, preocupat să dezvolte un mod filosofic care combină formele contextual-pragmatice de gândire (Wittgenstein) cu forme ale gândirii transcendental-pragmatice (Habermas).
- 12 (1883) **CLARENCE IRVING LEWIS** - filosof american, fondator al pragmatismului conceptual, o autoritate în logica simbolică, epistemolog și etician remarcabil.
- 13 (1933) **C. D. PARSONS** - filosof american, cunoscut pentru cercetările sale în filosofia matematicii și studiul filosofiei lui Kant.
- 14 (1882) **F. A. MORITZ SCHLICK** - filosof german, fondator al pozitivismului logic și al Cercului de la Viena.
- 15 (1877) **WILLIAM DAVID ROSS** - filosof moral scoțian, cunoscut pentru dezvoltarea unei forme pluraliste, deontologice de etică intuiționistă, ca răspuns la forma consecinționalistă a intuiționismului G.E. Moore.
- 16 (1943) **LAWRENCE ALAN BLUM** - filosof american, cunoscut pentru contribuțiile sale la filosofia educației și filosofia morală.
- 17 (1656) **WILLIAM MOLYNEUX** - filosof irlandez, apropiat al lui John Locke, cunoscut pentru experimentul de gândire care îi poartă numele (Problema lui Molyneux).
- 18 (1772) **DAVID RICARDO** - gânditor britanic, influent economist, alături de Adam Smith și James Mill. Ca abolitionist, considera sclavia o pată pe caracterul națiunii. Teoria sa vizând comerțul internațional a fost reformulată de J. S. Mill.
- 19 (1972) **AUSTIN DACEY** - filosof american, ce are ca subiecte predilecte de cercetare secularismul, religia, libertatea de exprimare și libertatea conștiinței.
- 20 (1966) **DAVID JOHN CHALMERS** - filosof australian, specializat în domeniile filosofiei minții și filosofiei limbajului, cunoscut pentru formularea a ceea ce el numește "problema grea a conștiinței".
- 21 (1864) **MAX WEBER** - sociolog, filosof, jurist și economist politic german. A fost un promotor-cheie al antipozitivismului metodologic, susținând studiul acțiunii sociale prin mijloace interpretative (mai degrabă decât pur empirice), bazate pe înțelegerea scopului și semnificației pe care indivizii le atașază propriilor acțiuni.
- 22 (1724) **IMMANUEL KANT** - filosof iluminist german, ale cărui idei continuă să aibă o influență majoră asupra filosofiei contemporane, în special în domeniile epistemologiei, eticii, teoriei politice și esteticii post-moderne.
- 23 (1876) **FRITZ MEDICUS** - filosof elvețian, în tradiția idealismului german, preocupat de estetica transcendentală a lui Kant și de geometria neeuclidiană.
- 24 (1939) **HANS SLUGA** - filosof german, interesat de filosofia analitică și filosofia politică, influențat de gândirea lui Frege, Wittgenstein, Heidegger, Nietzsche și Foucault. A studiat cu R. M. Hare și Isaiah Berlin.
- 25 (1529) **FRANCISCUS PATRICIUS** - filosof și om de știință venețian, cunoscut ca apărător al platonismului și adversar al aristotelianismului.
- 26 (1711) **DAVID HUME** - iluminist scoțian, cunoscut pentru sistemul său extrem de influent ce combină empirismul filosofic, scepticismul și naturalismul.
- 27 (1820) **HERBERT SPENCER** - filosof englez, cunoscut pentru teoria darwinismului social.
- 28 (1906) **K. F. GÖDEL**, logician, matematician și filosof analitic austriac, considerat, alături de Aristotel și Frege, unul dintre cei mai importanți logicieni din istorie. A avut o influență imensă asupra gândirii științifice și filosofice din secolul XX.
- 29 (1854) **J. H. POINCARÉ** - filosof francez, "ultimul universalist", a pus bazele teoriei moderne a haosului.
- 30 (1823) **PAUL JANET** - filosof francez, a tratat pe larg, în linii idealiste, subiecte filosofice, politice și etice.